

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 106**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



2705

Mårbacka, sunne, 8.2.1919

Kä raste !

Tack för ditt kära och intressanta brev. Det var verkligen mycket innehållsrikt. Det var en förskräcklig skrämsel för Selma Morales, det är sådant där, som man brukar drömma, att man ramlar och blir liggande och är så glad, då man vaknar, att det inte är sant. Och mycket märkvärdigt är det också med Elsa och Otto. Det är så förfärligt hopelöst, när man tänker på hans moderne-släkt. Vet du, ^{när} jag tänker på de pojkarna och på många andra, så tycker jag inte, att det är så mycket föräldrarnas fel, det är som skulle de inte kunna bli bra. Jag tyckte ju att Ahlgrenarna hade det bästa hem, så lagom välbergat och så omsorgsfulla och arbetsamma föräldrar, de borde ju ha kunnat bli utmärkta människor, men så har de allt möjligt gammalt ont och dåligt i blodet nervositet och sjuklighet och andra lustar och fallenheter. Vem kan bemästra sådant. Att skaffa sig barn, det är allt ett stort lotteri. Men nog kan uppfostran hjälpa ganska långt, det nekar jag inte. Det är i alla fall det enda, som kan göras.

Det är för hemskt med alla skildringar från Belgien nu. Jag kan så väl förstå, att de inte kunna förlåta allt detta onödiga onda, och att de inte tycka, att de ha fått nog ersättning för sitt lidande. Men de äro i alla fall segerherrar, det är en stor sötma, att känna detta i hjärtat. Jag tror inte att det skall dröja länge, innan landet är mera strålände än det någonsin varit. Vad som kan avhjälpas med arbete, det blir nog avhjälpt. Hur man ska få folkhatet att lägga sig det förstår jag inte, men det blir väl tidens sak.

Jag håller förnärvarande på med ett försök, som mycket intresserar mig.

När jag tittade igenom mina noveller, såg jag, att flera av dem antingen spelade på Mårbacka eller i dess omnejd och min tanke var att förlägga dem

alla hit och kalla boken för Mårbacka noveller eller något liknande. För att få en bra ram till detta, beslöt jag att göra något i samma stil, som en bok från Hamburg, som du en gång lånade mig. Den hette Elternhaus, eller något dylikt och var helt enkelt en beskrivning på ^{en} gammal patricier-gård i Hamburg. Jag tänkte gå från hus till hus på detta ställe, sådana de voro i min barndom och berätta hur de sågo ut och vad de användes till och så på samma gång tala om gamla tjänare och gamla anekdoter om dem och om ^{huset} tjäna-
folket. Det mesta åtminstone skulle bli sann-^{ing}. Man kunde väl tro, att jag, som redan har berättat så många historier från Mårbacka, inte skulle ha något mer att ^{berätta} tala om, men det tycks, som om förrådet vore outtömligt. Nu för närvarande håller ramen på att växa, så att den blir det väsentliga, och novellerna, som jag skulle flika in, bli det oväsentliga. Få se hur det blir, det är som sagt mycket intressant. Jag vet inte om jag blir färdig till jul, men det får göra detsamma. Kanske att detta är början till den stora boken om hemmet, som jag så länge har velat skriva. I går till exempel skrev jag om den gamla visthusboden och på ~~en~~ samma gång talade jag om vår tjäna-hushållerskas historia, som du nog hört av faster Nanna. Jag har genom ~~att~~ att utgå från byggnaderna fått något fast att hålla mig till. Det blir varken Hans Larsson eller Gorki, utan något helt annat. Inom parentes sagt, så har jag rakt ingen form på det hela ännu, jag kan bara säga, att jag trodde, att det skulle kunna bli till något. Och som jag tror, att du skall gilla detta, så talar jag om det från första början, så att jag kan resonera med dig om saken och inte känner mig förskrämd, så att jag inte vågar ta fram det förrän det är för sent, såsom det varit andra gånger. Det är också en sådan lättnad, att du nu kan läsa. Någon spännande bok blir ju inte detta, men om den kan bli angenäm att läsa ändå.

Jo, din pojkes brev skulle jag också tacka för. Det var mycket fin beskrivning på hans äventyr utan att särskilt framhäva något av det drastiska. Hoppas att du må få glädje av din skyddsling. "Den rejsen glemmer han aldrig." Nu farväl. Visst ska vi råkas, men just nu är jag borta i äventyrland. Få se när jag kommer tillbaka. Jag kanske borde tala om att Chöler fyller sextio år första oktober. Så att just då borde du kanske inte

Nanna